

Γιάννης Πανούσης, Ομ. Καθηγητής Εγκληματολογίας ΕΚΠΑ

Το χρέος του επιστήμονα-ερευνητή είναι ν'ανανεώνει τη σκέψη του, ν'αναστοχάζεται τις θέσεις του και ν'ανασυνθέτει τις προτάσεις του

Αυτό το χρέος εξυπηρετείται με πολλούς τρόπους, ανάμεσα στους οποίους πρωτεύοντα στοιχεία είναι η επανεξέταση των παλαιότερων δεδομένων, η χρήση καινούργιων ερευνητικών εργαλείων και η αιμάτωση των συγγραμμάτων με τις ιδέες νεότερων επιστημόνων

Η Χριστίνα Ζαραφωνίτου με την τρίτη έκδοση της Εμπειρικής Εγκληματολογίας στην ουσία αποδεικνύει ότι η επιστημονική αναζήτηση δεν είναι στατική αλλά ακολουθεί τη δυναμική των εποχών. Όμως το βιβλίο αυτό δεν είναι απλώς ένα ακόμα σύγγραμμα της Καθηγήτριας. Πρόκειται, κατά τη γνώμη μου, για το επιστέγασμα μιας ώριμης ακαδημαϊκής, διοικητικής, διδακτικής, ερευνητικής πολύχρονης πορείας στο Πάντειον πανεπιστήμιο, στην εταιρεία ελληνικής Εγκληματολογίας και στον επιστημονικό αυτόν κλάδο που υπηρετεί κι αγαπάει [όπως αποδεικνύεται από την παρουσία στην εκδήλωση τόσων φοιτητών της κι όχι μόνο].

Στο σύγγραμμά της η Χριστίνα Ζαραφωνίτου δεν περιορίζεται στην παράθεση των φορέων κοινωνικού ελέγχου [αστυνομία, δικαιοσύνη, φυλακές], δεν αρκείται στο σχολιασμό των συναφών εγκληματολογικών θεωριών, αλλά προσφέρει στους ενδιαφερόμενους τα βασικά μεθοδολογικά εργαλεία για να γίνουν σωστοί ερευνητές.

Εκτός από τα παραπάνω η Χριστίνα σώζει 'την τιμή' της Εγκληματολογίας, καθώς 'κοσκινίζει' τα ερευνητικά ευρήματα για να ελέγξει αν χωράνε στο συχνά θολό πλαίσιο των υποθέσεων εργασίας. Η Χριστίνα, ως οφείλει να πράττει κάθε κοινωνικός επιστήμονας, ακολουθεί τους κανόνες και δεν επιτρέπει στις προσωπικές της απόψεις ν' αλλοιώσουν την εγκληματολογική/σωφρονιστική πραγματικότητα.

Καθώς η σύγχρονη Εγκληματολογία έχει προ πολλού εγκαταλείψει τα Μεγάλα Αφηγήματα, τα οποία εν είδει 'μαγικού κλειδιού' θα άνοιγαν όλες τις πόρτες της Γνώσης και θα ερμήνευαν μονοσήμαντα/μονοπαραγοντικά όλα τα φαινόμενα, η Χριστίνα δεν πέφτει στην παγίδα να 'κατασκευάσει' μια *grêt-à-porter*, βραχείας αξίας, εγκληματοφανή προσέγγιση, αλλά ακολουθώντας τις αρχές της ελεύθερης σκέψης, του ανοικτού διαλόγου, της ορθής εκτίμησης των αριθμών, της ηθικής/δεοντολογίας της έρευνας αντιμετωπίζει με ιδιαίτερη ευαισθησία και επιστημονική αυστηρότητα το εγκληματικό φαινόμενο.

Μέσα από τη συνολική δραστηριότητα της Χριστίνας στο ευρύτερο διοικητικό πεδίο [ΤΟΣΠΕ, ΕΠΑΝΟΔΟΣ, ΕΙΔΙΚΕΣ ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΕΣ ΕΠΙΤΡΟΠΕΣ κλπ], τη σταθερή άποψή της για το σημαντικό προληπτικό ρόλο της κοινότητας και για την συν-ευθύνη της Πολιτείας στην κοινωνική επανένταξη των εγκληματιών-ανθρώπων δημιουργεί ένα πρότυπο μάχιμου εγκληματολόγου με ανθρωπιστική κατεύθυνση

Εύχομαι ούριο άνεμο στο βιβλίο της και δύναμη στην ίδια.